

بیر و هیس

عبد الله حمده سور

دایکیان بزر بورو بون، مام وہیس فرمانی بهندی تا همای به سی چاره که سده دابون خزاندیبوونیه زیر ئهستوری نه زنی به کلمه باق سهربانی خانوونه کده تا روزگاری چدرخی زمانه دریزه بکشایه ئهمان له تهک ته مدف مام وہیس دا بهساً ده چوون. سرکیان له گیان دا نه مابرو، له بدر چاره رهشی خویان زستانان بهدم پشت و سررو گوپلاک کوتان و بانگزینه و ده لریته و ده هاتنه له رزین، گدر رهنجی خارونه که بان نه گرتی خووبیان گرتبوو، لاسانی به روکی پیروه بیسان ده کرده و هو به ختوکه کی بان گردینه که سنجیان لیک ده ترازانلو درزیان ده برد. بزنکیشیان ده پوکایده و داهنده وین، ناکاری وہیس پر له گلن خاموشی دا نده گرخا، دژ به یهک بیون، ریاف سدر تابا برقی بیو له جان. بزیه هدر که سمری سپاری نکی به نوی ئه دی خمریلک بیو چاوافی دایست و هستی بزی ده جولا. سمر نوی لافه له نگ بیو، فی سی و دوو ده چوو به هانایده وه. گلی گویسوانه که دی لاده برد. جمه سمری داره رای ده سه دهستکو سپی داره کان له کاف خوی دا زوری دابون به ده مه وه. رایه لی داره که دی بستیک ده کشاند بز سر دیوار، چهند گورگه و تله زمه تهخته به کی وهک پواز ده کرده

بهوانه تا نهمه نیان دروشت تر یست
له تهک هاو سهربان دا تیقی ورهی نه وینداری بان تاو دهستیت.
بزیه باوکه بیتی له کور داگرتبوو، له نیو سده پتر له تهک خانوو به ره که بدا ناشنا بو بوو، موزکی دهست ره نگینی ناف لاوتی خوی و خوش ویسته که دی به بهذنو تهولی پیره خانوونه دیار بوو، هینتا بن که شی جنگا دهسته کاف به که ف مالی گچی دیواری ناو تاقه کانه وه ده بیفی، هینده دی نه مابرو به سهرباندا بتهپی، نیرگه و کوله که کان له تاو بارگرانیان پشتیان چه مابونونه وه کزم بورو بون، سان به سال تا بهانایه پتر روز ده چوون، دهستکو دیره گی هیوانو پشنده بوانه که له تاو را کشان چه ندین ساله بیان له سدر گازه رای پشت له تهک نارام دا ده قیان گرتبوو، بهدم پیش خواردنده وی ساله های سالمه وهک شقه دار زیر سکیان قلیشا بون. هینده بیان نه مابرو لیک بینه وه بتر این. سپی داری داری رای بینجی که له گی و گه بجهه نه وهند پنکوه شان به شافی بهک را کشابون له سنوری نارام ده رچو بون بزیه ده میان له بهک کرد بده وه، دوای همل با چینان یه که ره له زه مینه پهله چناری

به رای هزاره لاو دهره قاتیکی پهربالوی بُو بُو مهیستی خوی ره خستانو. شویلک له شهوان پیشوازی له برینک هاری یاف باوکی کرد، کفری دیدهنه به باسی لاوبتیان گهرم کرا، ناشی کوره نم هله له دهست بدات، هندنی باسی سه رسانی ثاویته که گفت و ویژیانی کرد، چه که رهی تاخافته کهی له زهی به بیدارینکی ره قاتوه سه ری دهره بنا سه دان نیشانه پرسیار له بن چل و چوپانی چقلی در که زیوه بُزی هاته سه ما ده زان باوکم ده بُوی هوزه بُی خوی دهمه زرد کاشهه. نازام چون دلی پروای دئ دووای دایکم تازه ژن بینته و... خو هیشتا کفته کهی زهرد نهبوه.. نهی ناپرسن چ شیرینه کی چوی بهم خانووه دارو خواهده، وا خمریکه بینه که لاوه.. گهر پهنا ناباهه بمر مرامی ژن هیتان، نهی بُچی روگی لیم داگرته و ری دانگرنت بُز همواری تازه تائمهش به چار خزماتی بکین و کوردی ژیاف پیوه دیار نهاف.

نهی زوانی لاترسکهی چاوی میوانان له تک یه کدا نه بلق بُو، نوکی هلی ت بشکی ماره ده دووه چاوه کافی به چمشن درکه زهرد ده زی تازه فی چاوه کرزله کاف مامه و بیسان ده کرد، چه چیان ده تاخینه گویی یه کتری بنهوه، له ناهنده ورته ورته کان دا ده نگیکی قبدهو قولای ده میوانه که زله که بنهوه وهک تاویزی لیزی هه روروتهی چیا به گرمه گرم ترازا، خوی تی همل قورتاند، گرمه ده نگه قبده که له ناو مخنی مامه پهراهی خانه خوی دا ده نگانه وهی بومایه کی چه فاند.. جا که واهه نی تهم سه رو نه سه رو بُز نای نیته مشق کوره تا کانه که تهوه، نهی بُز لی داگرته ت له چی.. ریک و رهوان بیزه منیش ژنم دهه و ژن دهه هینم.. نیدی بُز وا مانت لی گرنووه.

وهیسه پهربویکی بُز سینو بدرکه خوی شز کرده و، هالاویکی به تینی له ناهی بینخی ده رونوی پهاند، هناسه یه کی قوولی هزارو یه ک واتای همل کیشا، نهوهی له دلی دا پیشی خواردبووه به چرکه یه ک زور سته مه هملی ریزی، هنسکی پهزاره بی له ناو و راق سک و قورگیا نهوق کرد، هر چهه ک بلی بی سوده. بولهی میوانه که دیکه بان دری به تاس و خاموشی وہیسه دا سره لهقی خسته ناو کری کرزله و، هانه سر چوکو ده رهی له ووته کافی والا کرده و، جا نهی بُزو یانووهی بُچی بیه.. کمس لاری لهوه نیه په ویس ژن بینی.. رای تیمهش و (دلشداد) کوریشت لهوه دا یه ک ده گرته و، هر زیش ده هینی، به سالاچوویه کی هاوته مهی خوت بینه که پینت قابل بینت.. نیدی خز به لگهی نهوده به لاره نامینی له تک کاک دلشداد ری دانه گریت.. باوکو فرزه ند له یه ک نایت بام پنکه وه بن باشته، لایه کیش له کوره ده که بنهوه و نهوده دلی به نز ده کرته وه و ده بنه هارده نگی یه ک.. نهوسا بُز پارسه نگی قسمی همزالان ده لاقه کی لاینی جی لزمه دی خملکی به تاشه بمرد همل ده چینت و نایته جی توانج و ته شر، نهوا تیمهش ناماده بُز باربوروی کاری خیری و کزمه کیتان ده که بن. دیسان هینده دی په ویس زهی نو قومی بن داوی ده لین و ده ریای خه بیان بُو، ده ماره کافی میشکی له ناسی له خز بمرگری کردن خز گرد کردن وهی ژاکاو تالرزر بُون.. فلیمی چدرخی روزگار به تیز رهی له نیو کاسه سه ری دا گیز ده خوات و ده چه رخت، چاوی له راستا ریشکه و پیشکه ده کرد، زالی نهبوه له

سرینی زیر سه ریان، سه ری سبی داره کهی بدرز ده کرده و، جا به پیخفی قایش و رف و گله بان دای ده پیشون گدم رای ده هینان.. به دل نارامی بدهه له زیر با پیشوی نهاده نهاده وهه.

وهیسه په جی په کی خانوه کهی به ته لارینکی قه شه نگ نده گزی بدهه، همکه دهی زانی کوره کهی ده همکه ده هیته و، بی تی زامان وهک بدروروی ناو یعنیزی پشکزی دار بدروروی ده تدقیمه و دهه دهست دهی نهاراند به سریا: خوت و زنه کدت بُزون خوانان له گهل، خانووه نوی بپرور بخوانان نی، له خوام دهی تیزه بُزون، من گه ره ک به جی ناهیتم، بمرد له شونی خوی سه نگینه، نهوده ندهم به بدهه نهاده، نهاده ناشنابوفی جوزه که سایتکی نهاده که وا ده زان نه اسانه نده بدر بونهه خواری، ریزی نهادن در شبکی وهک میان لا سووکه، هیشتا به خزم دا راده په مروم، به پهله کویش نی خزماتی خزم پهی ده کری، که من بدم کولانه دارزیوه قایل م نیدی نز چیت گه ره که... ده زان بروکی له گهل من دا دانووی ناکزی، همروز بدلای کاری خوتانه وهه من نه نگه نهاده که کان.

کویه ش سانه نا سانی قوربیشی قسمه کافی خزم ده کرده و، دیکی لی گرتبور، بیزی له باوکه په رهی کردبووه کدوش، همگیز نی نز ناگزینه و، من بهو مرجه خالیزای خزم هیتاوه که دهیت نزی نزی نزی بولکو زاوایدق له و هر دی خانووه نوی دا بروتین، به لینیکه داومو همل ناگزینه و، ناش کرت دوروه په ریز بن له نزوه و نی نز این، خملکی لومه مان ده که ن، نهاده تا ریورینکی خنجیله دی به دلی خزمت له خانووه تازه که دا بُز تهرخان کردویت، دیواره کافی دلی کافرون، جوانو رازاوه بیه، نیدی باهه نز کالمک خوری یان بیستان رن...

باوکه زز ستمه له کمل بیرو رای خوی بینه خواری، قالب بوی نهاده نجده ناو بونهی زان هدلس و کموف ده رونوی وا باداوه چاو له دوی نهاده تا کانه کوره کهی خویشی بی نه نگه.

کویه ش نهاده دوری خوش ویسته کهی تالرزر باری ناله باری نهاده بیدی باوکی باری که تو بور، سه ری دنای لی هاتبده وهک، سه ره نهاده بنهای چوار و هر زه سوورینکی په ریان به دهوری خدرمانه خز داره بولکو خواردبووه، له گری نی بهسته دووا چرکه کی پایان نیوهی شمی زستاندا و هر زه کان سه ره نهی ناوی نهاده ریز نکی نوی نی به هاری شاد ده بونهه، سال و چه رخاوه تهوه به سه ره خواز بینی و ماره بین دا هیشتا دوو بُز یه ک لی نهاده، نیشان خوش ویستان له خانووه بدهه نوی دا لسمر چاوان و نیوان دلان ره گ داده کوتی، دووا کمدونی گواسته وهی ژن کارنکی نابه جی بیه، دهست بدردار بونهی باوکیشی گه لک دزوارو جی نی لزمه بیه، په ویس زاده گینگله دی خواردوه به دهست داری که ده هر دوو سه ری پوچله، روزه لگه ل روزه خو و خوارکی له پیره باوک بیزارو تال کردبووه، ووته کافی پیشتوی بولکو بونه قوانینکی سواو، هیند په ریشان بُو له وانه بُو سه ره بکوشی دویمن دا کات تا به دادی بدهه نیت، ناجار قه وانه که دی تاوه زوونی با نهاده، دیووه گیری نه جاره دی وا لی کردبوو چیزکنکی رومان بُز باوکه په رهی دابنی و بیکانه پاله اویتکی دلداری دوای به سه ربردنی نزیکه دی حدوت گری نی نهاده.

جودا گردنده بیان.. کی له مهramی کی تی دهکات. لاش له خمیالی و ناشموان له خمیالی، رهگی بروای پیروهیس وا چه سپی بیو برد له شوتیخ خوی سندگینه، بهختمنهه جنگره گوشکه کهی لهوهدا بهدی دهکرد ژن گواستنهه و مال گواستنهه و هی له یهک کات دا یلک دانه بریت، باوکه خوش گوزه رافی خوی له بیکامه رافی کورو بوکوکی بهخت دهکرد، له خوی ده بورد، همه میشه لمبر خزیه و دهی ووت: من با کم فی به ده توام بز خوم به ریوه بچم.. بهام با دلمو زنه کهی بیرون به لای کاری خوشی خزیانه وه.. چون ده توام بی بهو پشکنیه دا بنیم هر له تیستاوه مینان لا بیمه سپلی لازگ، هر هیچ نه بی دوو سال گواستنهه بیان نهوسا ده بعه لندامیکی هاویه شی خیزانه کهیان، هرگیز من نامه وی همیس و کهوتیان و دارو باریان لار بکم.. لهوان وهک من نین لاسانی تهمه فی زیان هیدی لی بیندهه یهک، بدري دنیا بمربلاره، تا پیت خوشمه ویستیان پیکمهه له مهودای زیاناندا دوره له من پتر گشده دهستنی.. پیروهیس ملهه وایتکی بهلمد بیو، شاره زای لولو دان و روزچونی ناو گیزاوی ناههموار بیو بیو، به گورچی لی تی ده تکه که وه بدرهه منگی دهکشا، خوی له هیشی رکورکینه لفاوی زور روباری همل جووی بهگز زیان دا قوقار کردوه.. ری بیهی له بواری تمنکاره کاندا همل گرتوه، به کارامه فی خوی گهیاندهه که ناری هینن و به پیزو بفیر.. به ههواي شان به ههوازی قهدهان و تیره شان دا همل گهراوه، به قارامی گهیشته سر لوکه که چیا تیسته ش چون دوش داله مینی و خوی مدل اس نهدا له بن کهورگی تاوری چهمه شیته نه هامقی، خوی گیزاوی دهربای لولوی نه داده و هه لی لوشتهه زیر بارستای قورسی تاوری تال و سویزه وه، له مهودای بزچوونی بزیزو نی سرو بی مل نا کانه وه و میزنهه له خشته نابات، بهی به ملهه وان بگره تاوری گهلهک قولتیش بردوه.. به باور یکی بایی بدهه ده توانی خوی له زیزو نزوری رای کرره کهی دا دهرباز کات، به هزار نروده سری دلشادی کوری هینده دهه گاشنیکی پیروهیس له گوشته زهی ناکیت.

پیروهیس تویشی بز سریجی خوی له پشت ناوه و بیزی زور بز دهکات.. ناسی و نا پهشونکی، بن هناسه پرکی نهوده تا له که ناری به نهدری فرمایشی میوانه کاندا و خمیریکه له نگه دهه هاوی، قسمی دروست بنی بلند گز په رده هی گوئی گونینگران دهه رینته وه و بیزادیان دهه زتنی.. دواي ژنمفي و وتوویزی میوانه کان، مامه بپره خوی له ناو حهشاری مه لاس دافی تاخافت دا بزرواند، سری بکی بلند کرده وه - کوره کهی راجله کی و به چرکمه وهک کوله کهی زیر رایه لی سپاره کان له بدرده می باوکیا پروا - به قامکه گهوره کان چواران گلوفت دهستنی کارامه بی له نهولی بدهه بز سر ریش و تا پایان چه ناگهه هینا، گهردی حدهه ساوی له سه و ده سپای خوی سری و ته کاند.. له تک بسکه هیلی دا درزی دهروازه هی زاری خسته سر پشت، بزه خهندیه بکی بپره تله هزاران و اتای ژنی تالانه کزی دیده فی، دهستنی کی سوزی هینا به سررو پزنه لاسکی لاهه جنگره گوشکه کهیدا، به ریزه وه رسته سویاسی بی پایان له بدردهم پیشرازی فرموده هاوی کانیدا گری چن کرد قویه جنگره کهی بدر باخه لی دهه هینا، سررو جنگره هی بونداری کهی پیشکهش کردن.. تمازه هی بز هه لنه کانیکی گرفه دلسا دره دهه دهست جنگره هی بز

داگیرساندن، به دهه ده ردانه وهی هالاوی هناسه وه چهند هنسکنیکی در زنگوله هه لکنیشا، کرتایی ریزی هنسکان له سرهه تای گیرانه وهی رووداویکی کزندانه هه چاو وون بونو توانه وه.. چون له من گیشتوون..! نهزمون خوش ویست بولوکو زوا، مال تو زنه، یا زنه مان...؟

روزیک بوه مالم به کولمه وه بوره، تازه (همین) خواهی خوشبووم خوابستوو، لمبر فی بیتوی روومان کرده بوه شاف خواره ووی ناوجه هی (زهلم) وهه، کوتیکان له گرده کهی (قرواتس) وهک کهورگ همل در بیوو، شهوان تیابدا جهوده ده بوبین، هر له تاریک و لیلی بدر بیانه وه له تک همین دا دهستان دهکرد به سعدله هه ده لکنندن، نه ناوه زونگار بور، گنو گیاوه گه لآ گایمه و گهون بالا پیاویک له ناو نهه شهخه لددا بدرز ده بوبونه وه..

له بدر ناوی زه لکاوه که پیتاومان بیوه پیه نه دهکرا، ههفتی سی چوار وهه سه عله مان هه لنه کند، چه رچی بکان به ده پانزه ریپی مامه لهیان دارو لهه دهکرد لی بیان ده کرین، ده بیان برد بچ شار، جاریکیان به ری گهوت بی تاگا پیم نا به سه ری ماریک دا، رهش مار نه تاو نازارو نهندیشه گیانی خوی قفو کلکی تالانهه قاج و قولو و برشتین و تا ژور سنگمه وه، جهستی جهرا ندم و له منگه نهی دا، په راسووه کاغی به سرهه کلک وهک گه لآ کوتک دهکوتا، له ترساندا نهه ده بیرا فره بکم، له شویخی خرم رهق بور بور، دهت ووت به گوری سیبی گهیان له بدر بیان دهه بادی مووی کرژ به داریکه وه شه تک دراوم و چاوه ری گیان له بدر بیان دهه کم، گیان له شویتینکی سه ختایه وه ده رناچیت.. دان گرتن به خودا له نا کاو ورهی پهتی خاموشی پساند، هاوارم ده گیشته که شکه شان فلهک، همین نهی کرده نامه دهی به پهله وهک تیسکه کی نهندنگ به هانمه وه رای کرد، نه بیشونکا، به هه له داوان قیاندی به سه رما نه کهی بجهویت.. چرکه نه کهیت.. پیت زور داگره، خوت زیاتر قورس بکه له سه ر تهوقه سری ماره که، به یهله کان له تهیشی پازنهه پیمه وه په بیتا سه ری ماره که، بهوه دا زایم گیانی له بدر بیووه که وهک پهکی تیوه له گوری سیبی قفو له له شم بربوه وه خزایه خواری، لنه لر زیم بی که وتبور، له شم ده هازاو که وتمه دله کوتی، ره نگم په ری و بور به زردهه چمه وه، همین هاته زیر بالم، به لزه لزه رای کیشام بدهه و گرده که، شلکه ری اف کرده سه رین و هر نهه ندهی بی ده کرا قوم قوم ناو بکات به ده مده وه بلی سری مار نه کوتیت سه رت ده خوات.. له تاو بهزاره بی خوی بزه بیم به همین دا نه هاته وه که زور به په رؤش بور بور، لکی ده سه آله کهی ته کردو تاوو تووی لاجان و ناچاوانی فیتک کردمه وه.. سوزمان له تاو برسکه کی چاوانی به کدی دا ثاوتای یهک ببور، بزهی لیوی خوش ویستی تاویتی روشانی رووی همین بور، سه رم بلند کرده وه بزیو بایسکی، تا چرکه کی کاٹیزی سانی ثارامیم له نیو باوه شی همین دا همل بکشایه زیاتر هن اقام تی ده زایه وه، بیووه منایتکی برمده مکانه هی ثه وین و هر دوو قولم ثه لقاو نه لق له گه ردن تیک تالاند، نه مجراه بیان هه سه و سه رفازی هاته هه زان، دوواندن واق ورماء چاو که وته سکالاو سویاس، له تک ختوکه کی سیته و هالاوی دهه و لیو ههستی بزراو هوروزا، به پهله پروزی کولوانه و پیچی سری دامائی و له زیر تارای ره شالی سرکه بی دا ثاوا دامان خومان پیکمه دا پوشی،

بانگی کردمده دعواوه، خوی هاویشته ناو باوهشم و باسکی له گه ردنمهوه تالاند..
 رووه شوینی برقام و پشووی دل ثارامي هنگام نا، وره مناچیك له ناو باوهشما
 همل بلوقیوه و خوی فری دایه سدر پی تخدفه کان، بدهم تریقانوهی سدر
 فرازی بهوه هستایوه و هر دو باسکی تالانده ملم، پریک خوی له زهوي
 به رکرده ووه به برروکا همل زنا، سوزی خوشویست تینی خونلماگرنی له بدر پرم و
 موره غهی پشتمی بهره و همین چهمانوه، دواي ساتیکی دی دلنهواني ثم جارهی
 بدهوه دامده که به نازهوه ووف: جوونه توونله به رازه که ده بهینهوه بُ ناو ثاواني
 سه گیان تی بهر ندهین، جا بزانه دهیته چ قاره و قیره و بهزم و رهزمیک، ثم هاه، له
 وانه به سه گخواهی خزی نه ناتیمه ووه..

هوش و زنده فی میوانه کان رووا بوبه دهم و دووی پیر و هیس، هینده تامه زرزوی به دسته و دانی ئەنجامی سەرگۇروشەی رووداوه کانی بۇبۇرون، لە تاواندا ئىتاڭا لابالى دەستیان بۇ قاشە ترۆزى يە چەمیلە كەھى دەست دلشاد راھە كېشا كە بۇي پاڭ دەكەرنىن.. پىرە تازە شان لە سەرین دا ئەدا، بىن ناۋەتە بەر ھەوارازى يادكەردنەوەي داستانە كانى رۆزگارى رابوردوو يەوه، دووگەلى لە دۇۋۇ جىگەرە ھەلسان، ھوش و ھەست و يېخى دلۇ دەررووننى تىككەن بە باس خوازى ھەمنى كەربۇرۇ، وەڭ تارماقى ھاوسىرە كەھى بىتەوە بەرچاۋ بە نەرىيەكەوە لەزىز لىتووە لە دەمنى ترازا: ئادەتى ھەمنى قولىك جىگەرە كە لە توتنە بۇندارە بىتىكە، هیندەتى نەمبابۇ بىسکەتى سېلىلى میوانان بىتە جولە، بە پېتار دلشاد ترۆزى و كاسە خۇىتى لە بەر دەم دانان و گۈرج ووتە كەھى لە دەم باوکى بەيەڭ دوو بەلنى بەلنى بى بەلنى بەلنى قۇستەوە، باشە وا قوتە كە پىر دە كە مەمەوە لە جىگەرە. پىرە زىيات پالى لى دايىمۇ دەستىتىكى كەرددە نىرگەدى زىر شەپەيلگەن چەنەتى بە تۈمىدە كى سەرەزە نىشت كارى مەيلەو كېپۈزەندەنەوەوە ھاتە گفت و ووتى: ئەم.. ئا ئەم ھەمینە يە دايىكى تۆكۈرم.. ئېستەش تۆپىم دەلتىت كەلەك خۇرى يان بىسان رەن..! نەخىز كەلەك خۇرۇنم.. بىستان رەن..!

فاقای پیکه نبی میوانه کان پدی خه یالی مام و هیسی نهساند شانیکی باداو مل
جه راند، سهربینی له پال پشتو خزویوه کهمیلک بزواند، روو به رووی میوان هاته
سمر چوکو هملویسته به کی بو کرد.. قایل نهبو له ناوقه دی ههورازی
ببره و هری به کانیا پشوو به خزوی بدادات، به نیمجه ته کانیتک بستیک هنزوکافی به تربی
بعره و پیشه و خشاند، ده بیویت بگاهه لونکه د مرانی ممهست... هه مدیسان
بهدهم پیشکهش کردی جگگرهی توته بونداره کهوه الله دورپیانی گچرانوهی
داستانه کهی دا بهی خو گیر کردن هملویسته به کی تری بیکردو جا هنگاوی ببره و
پی ده شتی هم رثای نهوبن داری دوو به دووی خزوی و همه مین همل گرت و کوته رهه
چه رمه سه ری گوزه ران وای پی رایینی بوم چهند سالیکیش دواي دارو
دهسته ک پرین، کیشه ه راگوزاری به کاروان له تهک تیره شان روزه هنلاني چیای
گله زورده دا بهمه سمر، سالیکیان هینشتا دووا همناسه هی هاوین تازه خدریک بوو
هالا او له سهرو ملی و هرزی پاییز بېرژنی و دهست و موجی بەریو کردن و پیشوازی له
یه کتر بکهن، رهوقی روزگار له تاو، تمدن کورنی هیندهی لوشكه لوشكی کهره زه ریک
چاوی به خوردا ده خشاند... جاریکیان له و کاته ووه زه رده چاوشارکی نی سه رو
شیوه هی خزوی په رانده ئه و دیو دم کهمل خزرناؤ او روشانی تاله زیرینه لاوازه

پیرو ویس یادی به کم مانگی هاو سه ری به گپرنه وهی نه و رووداوه پیچایه وه، به
ددم چا خواردن وه وه قوتنه جگه ره کهی خسته وه ب مردم میانه کان، دو تویی
ما فوری بیره وه ری سالیتکی دیکهی را خست، ثیوه ده فرمون چی.. لم بهر ینی
گوزه رانی و کم بثیوی خوم و همین و تهوره کم رو و مان کرده ناوجهی قه ره داغ،
کنی خوت بگره وا ده که وینه گیان دار به رووه کاتنه وه، تهوره کم ده مزهد کرد بوبه وه
ثیر به هسان سووم بو دهسته که بپرین، بم رله هه تاو که وتن هیشتا چایی به کهی همین
دهمی نه کیشا بوبو دوو سی دهسته کی دار برووم لال و پال لی نهدا به زه وی دا،
روزیکیان کافی به رچایی دوو بیچوه به راز دایکیان بزر کرد بوبو، همین پشتیه کهی منی
بو کردنی تهوق و به داره گه ورهی شه خسسه که وه به مستنی به وه، دووا دلوبی چای
قوزی به کم هل چیز آند.. به ره و نشیوی شه خه لی که نار چه مه که بو پیوستی ٹاو پرو
چووم، لمانو کپی توله ری ای خه باله کانغا لم پر هاو اریک گویی قولاغی کردم، همر
نه و ندهم خوش بوبو زانیم همه مینه.. له تاو قیڑه قیڑی له وانه بوبو گه لای ده و نه کان یکه
بن و بودرین: کوره وہیس، وہیس فریا که وه، نه وه برازه که يه، به راز...!
نه رهی همین واتی ده خورم نانه زاوی لمسک پرم و زه وی نه ی گر نهی خوتی، له تاو
ده له به راز به هله داوان هنگا ویکم به ره و همین من ده آیم کرده سد، تو بلی
هزار.. ده نگ دانه وی بوره و مرقه ده له به راز لمو ب هری کنیی به دره خته کافی
ده لرزاندو گلی ژیر ریشه بان هاره بان ده کرده خواره وه، روانیم به رازه به لووش
ملوزی له تونه له کافی ده سویت، ناگری جگر وای هل گنگ بوبو له ب کانه درتر شان و
ملی له پیره دار ده خشاند، همین له ترسی دایکه به راز وه کم بوره به داره که دا هل
گه راوه و خوتی له نیوان سی پهله که بدای ده کرد بوبو، به گورجی هاو اریکی لی کردم:
کوره نخه له تیست بیشه وهیس، به شفراه بیک و رگت هل ده دریت.. معترسه
تهوره کشم پی یه، ها، به مامه مات پاشه کشی به کم به ره و پی خجه کان کرد،
به لاماری خه نجهره که مدا، له تاو خوش ویستی همین تینی و رهم تاوی ساند، لا
نه نیشی دره خته کهی نه دیوم لی گرت، چاویکم له برازه و چاویک له زنه کم،
چاویان لی ناتر و کیتم، ده روانم همین ده م دهست تهوره کهی ب هر ز کرده وه حاو
حويه کی بوز کردو به هممو هیزو تو نایه کیوه که کر دگار پی ای به خشیبو دای و هشانده
سرملی به راز، ده مه تهور له گازه رهی ملی چدق، ده سکی تهوره کهی پی رانه گی او
له گرده ملی به راز بوبو ده نهه هاتوه وه له دهستی ده رچوو، به سر پشی دیله
به رازه دا لپه رو و کمه تهور له گازه رهی ملی چدق، ده سکی تهوره کهی پی رانه گی او
مل کورنی خوتی نه ده توافی به کسمر و هربچه رختی، ده شم زانی گه ر تاور بداته وه
نهوا تیرهی پتشی ده بچریت و قوتار ده بین، بوبیه کا خوار استان هاته دهست و له و
دیوه و خه نجهرم له بمین چه قاند، ب ددم تی رامالینو راوه شاندنی به یعنی
خه نجهره که وه له بمین قور قوراگهی، مشتوه کهی ب ده دستمه وه شکا، قله م
با ز دینکم دایه ب شت به رازه و پرم دایه که مه ری همین دام به شانغا، روه و نهودی دار
جزه کان تیم ته قاندو بوبی هل آتم همین حه شار داو، له نیو قه دی ده و نه کانه وه جا
بوبی هاته پیشی، که روانیم دیله به رازه لمانو ثم و چالهی به چه بوزک و شفه به دهوران
دهوری خوتی دا هله لی در بیوه له خوتناوی خوتی دا گکوزاوه و وا لنگه فرنی یه فی، همین

حیکایات لمه تافرهت، همین له دوازه لاهو له شمی به نیوه غمک پینو به بزد کرد، کراس و درپی تی دریزی بلوری بو درو بوم، پوشته کردمده، سرو رو بزی را ویری بوده دهروهانو همچاره بیان لگه کاروان دا نه کوهمه ری، تا توشنی چدرمه سرهی نهم، خو بخو به ته نیا بچم بو گهنج کیشان، دواوی دوو سی شدو سر لنوی خوم و ولاخ ساز بیوین، که ومه گهشی ته نیا، زهره هینده کلکه یتلنکی ماوه له ثاسوی ده کله ده دابکشی، زوو کوهمه ری، ته شمو به کتو، هیشتا کله شیر ته په ته پی بالی بو به کم قوهی خهوتانی لیک نه داببو، بر لهوهی بگمه شوین شمرگی لای یستانی کابرای که ته بوره وه، ده رام تارمای زلامیکه له دوواوه خیرا پی همل ده گری تو هنگاوه کافی به گورجی رینگی نیوانانی ده پیچایده وه، ولاحه کامن لی راگرت و برای رینگم لی بست.. گاوه خانه جوونیکی مابرو بیته بدره وه به دم خوره تانلنگ رهوته لوقوه به هنسکه بپکی هواری کرد: مبرو ویسه..! هیشتا په رده گوئیم له لمینه وهی یستنی مبرو ویسه دهنگی همین نه که وتبو، تاگر بدربوه جگه رم به پله پروری بدره و پری رام کردو توند گرفه باوهش، چی بوده چی قوه ماوه بو وا بهم شمه وه ده دوم که ونووی، تاویلک خوی له باوهشم دا گیرداو کپی پشووه کهی به سوزی نازیکه وه رهوانده وه که وونی: منت له بیر چوو بوب، ندوا به پی خوم پیت راگه بشتم و هام بو لات، حزم نه کرد نهم سدهرهت به ته نیا رینگ بگریته بدر، وا نه دوو گه زه بلوری به ماوهی کراس و ده پی که شتم هیتاوه نه بادا خوانه خواسته نه بخاره ش رو شیتلانه لهدر بیرن. به نه گیری همین وولاخه کامنان له پهنا په رنی باخه که دا مول دا، دامینان گرت و به لاری دا هله لکشان، هوارگه کی پیلامان له گویی نه ستله کهی بدر کاریزه که دا نه خشپه و چریه خست، خوم لی رهوت کرده وه به کراس و درپی که همین کرده له چک و له نزیلک بنوانی نه ستله وه چیچکه به کم بو کرد، سریوشه کهی همین کرده له چک و ده ماخم هله بست، همینیش بلوری به سپی به کهی ثاو دامان له خوره وه پیجا. بوبینه دوو مردووی کفن سپی، له سره وه زیره کهی بدر نه ستله وه بدره و که پری پیستانه وان خوم تلو کرده وه، بازو بوره له خشه و خشپه کی تل بونو وه کم کوته حه به حه، باخه وانان له شیرین خه دا کت و پر راجله کین، همین تا خوا هیزی پی دابوو بدک دوو خرنکه به رهی گهوره وه به توند هاو بشته ناو گوم و شلب و هوری له ثاو هله لساند، له که نار بارستاني جوگه له که وه به هنگله شملی به برگی کفنه سپی به وه دووا به دووای من خوی کیش کرد بدره و کپره، نه رهیه کی به سردا کردن و قیزاندی: تیمهین خبیو نهم کاریزه، نهمه کافی به خیوه به کافی به خیوه. ج رایه کتان ده که وی خاوهن کاریزو بهزارو پیستان بن.. هه آبه نه مام ویسی نی که س نه بدهدی دیبوو درنجع و خبیو نیه.. هر له ته که قیزه که همین دا خوم گرموله کردو پریلک تپاوا تل و چه پوکام لمسه پی خهی زیر سباته که یاندا به ناویاندا کرد، بازو و بوره به قروسکه قروسلک له ترساندا قوچاندیان، وه که تیسکه کی نه نگه بوی ده رجوسنو سره وه لیزله قهبان له نه ستیره نهاد او هر لوقتکیان کرده هزار.. پرینکی دی همین نه کپره که نزیلک بوده وه، هر له گله نه رهیه کی که کرد به سریاندا تویی خورین - نه ویزدان نیوی چون گله کوئمه کی له کابرایه کی وه که ویسی گهچ کیشی به سه زمان ده کهن - لرزی بو ههمویان پری و زاره ترهک بیون، که ته زله باخه وان حمه ساو

بجی ماده کافی لەزیر بانی تاریکی شیوان دا نهودی و توایمه، ئا لە دەمەوە کاروانی
گەچ كىشان له دامىنى كەثار شارهە كەوتە رى بەرە دىئى (رەبەتە) ئى نەم دیو
(تلەزەيت) وە... نىزىك يېستانە كەدى نەو بەر (زېگۆن) بۈرەنەوە بۇ شەو بەكتۇرى
ولواخە كان لامان داو سەرخە ويكان شىكاند، هەر نەوهەندەي كاروان كۆزە يەڭ دوو
سەرە تاتىكى ئى تاۋەھەدى يالى چىا كان كرد، كاروان له بنازەرە بىۋى كەوتە جان..
هېشىتا رۇوفى بەرەيان درى بە دەيمۇور نەدابۇو، پېشەنگى قافلە بارە گەچيان لىۋاو
لىپى شەلتەكان دار مال ئاخى بۇو، كاروان رۇوى بەرە شار وەرچەرخانلى بەرەو
دووا رېنگەيان دايە بەر... نېستەر بۇزى مەر تېمەش ھېنەدە لە ھەلتەت و پەلەكان دا
سەرسم و نۇوچى دابۇو، پەزىزەن شەلى نېستەر مال وېرەن منى كەدبە دووا كەونەتى
پېشىكەن تووان.. سەرتەتاي كاروان نېزىك شار تۈزى دەكىد، كۆتۈپ يەكەتى بە تېمەتى
جى ماو لاي يېستان خاواون دوو گەمالە بازەر بۇزەرە گىزە كۆزە دابۇو، هەر
ئەۋەندەم زاق خاواون يېستان وەلە كارچەلەن تۇقۇق و تى ئى خۇرىم: ئەرى گەمالان
باوک ئەۋەن ئېۋە بۇون، ئەم شەو يېستانە كەمتان پې؟ براو كۈرانى ئىم دەرپەرين، بە
گەمالە كەنەنە و ئەوان نىدەستەوەن تەنبا ئال، سوينىدەنمما بە ئاسمان و لەسەر زەھۆرە
من نەبۇرمۇم و ئەپەرەم لەوانە ئىۋە، شېرىنە، مزە، زىگىن، گەدىيون، كەرمەنلىقى...
للانە وە پارانە دادى نەبۇو، پەبىتا پەبىتا بارە گەچە كائىان دەرەشت، كاپىرى ئەتەو
براكەتى بە ئىزازى خراب ئىم ھاتەن پېشىنى، كۆزەنپىش پەزەر بۇزەرەيانلى ئېزىكىردىم،
لەتاو لاق گېرتن لە شۇنى خۇم ھەلەن دەپەرم و كەوتىمە ھەلەكە سەما، گۆچەنە كەم
بەھەر چوار لادا لى رادەھەشاندىن بە دەورى خۇما سوپۇرم دەخواردا، شەلم كۆزىم
نالپارىزىم كەونە بابه خولى و دەيان جوغۇزى بەرگەرم كەرددە پەزىنى خۇم، سەرە گېتىرى
زېقى بۇھەتىم خىستىمە رەت دان، ھېنەدە بەم لاو بەولادا رەم ئەداو دەكەتەم و
ھەل دەستامەوە خەرپىك بۇو لەتاو قەپى گەمالان قەلەمى ئەزىزم بىشكى و بىناسىم،
سەربارەي ئەم بىزىمى ئەتكە گەمالان دا پېيان گېتىرم، كەدىيانە سەما كەرى
خۇپىان، يە پال لەملا دەيان بىرم بۇ ئەو لاو لەلواش ئاۋەنۇو پاشەۋياش دەيان
ھېنەتامەوە... هەر ئەۋەندەم خۇش بۇو دەست ھەل ئېتىمە وە يەڭ دوو گائۇتكى مزىيان
تى بىرسەرۇنىم، گائۇتكىان لە دەست گەرم و بە ئەزىز شەكاندىيان - ئاخ دەستى شەكاروم بۇ
خەنچەرەي مىشتو شەكار - وەلە بە كلاؤ مەگىن كەونە بەرەدە سەيىان، مەشكە
زەندىيەكى چاڭىان پى كەردىم، كەدر فەرىيان نەدامايدە ئىتون پەپكى تەپە گەچە
روكراوهە كانانە لەوانە بۇو ھەر چوار پەل بېسىن و لە بن دا دەھرى بېتىن، ھېنەدەيان شەق
بۇ دەھىتامەوە نافەكى شەپەلىان پەچەنلىم و خۇشم نەم دەزىنى راست و چەپم كۆۋىيە..
شەل كۆت و بىزارى عمرىيان كەردىم، شەپەلىان بە بەرەمە نەھېشىم، ھەممۇ گەيام
تىڭ شەكار لە پەل و پۇنكەوتىم، وەلە كەلاك لەو ناوهدا تۈورپىان دام، وەلا كەوتىن ئىم،
بە نىبە مردۇرىپى مامەوە تا دەمەو ئىوارە يەكى درەنگ، بە كولە مەرگى ھەرچۈنىڭ
بۇو وەلاخە كامن ھەسەر كەردو بە سەر شەكارى و تائىشك و سەرچۈڭ دېرلەپەوە بە
بارى بەتالان رىئى شەكتەم بە بىزىبى گەرتەپەر، پاشەكشىم كەردو بەرە مال مەن،
لەشى وەلاخە كان لەتاو خاواونى دووا كەوتەيان داھىزرابۇو، بىزمارى ئالى ئىز سەيىان لە
ئاسنى رېنگەكەدا سۆۋابۇو، بە تەكە تەك ئىبوھە شەو خۇم كەردى بە ئۈورىدا، حالت و

جیو رو لوی که ووت به زهوي داو بورایوه. برای خودون پیستان و کورانی چوقة جیوق دانیان دههات، زهوي نهی ده گرته خوی، دعوا به دعواه گه مالان بوی هم نهی. ناسک به تویی بیاندا را ناگات، کهس نهیانی ها لیزه ملیان شکاوه یا میوی. همین قله بره که لی و هرگرم، پر به پری مشتی پری دایه نافه کی شپوالی کشکر و لم تاو دهستان لولی دا، دوران دهور له دعواه بوئنک له بن دا بوی قرتاند، پرچه درواه که شی بو تاخنیه ناو سمرینه که به ووه.. لابی هکم له زیر ساری کابایی که توهه تی و هژهند دهت ووت به ده لاقه زل شروالی دراوه و ماویتی له حموت سان راست بیته وه... بی تماکاری له دوو کاله لک زیده تر نهشیا بومان له پیستانی سکینه ووه زیانیان لی بدیان، همین تپکه گچه رزاوه کافی نهو ناوی رامالی و جرکدهوه، دوو باری لی پیک هینان، رووه شار رینگه مان گرته ووه بهر، په بیمور جوزگی نونه کی شهوي هیشتا شهق نه کرد بیو خومان کرد به مال داو همین ده رگای خر داختست.. به دهه خهندیه کی له خزو بای بیونه و به خوخه بیکی پر به دل زخاوی او جوزگ و سینه بیه با داو ووی: گهر تاوه ها بوی نه چوینایه په ریزی ترسیان به هیچ جوزیک ترست ده نه چوو، بیدی گهر ترس لیان نه تراسیه هرگیز تمسکی بیه دلها نه دههات..

دهی تا دهه مو چیشت هنگاویکی دره نگ سمر خموینکی باشی بو بشکنه و دعواي

ناقهت کردن و ولاخه کان ثامادهی کاروانی نوی به له تک هوالان .
پر ویس ههروه لک بیه وی تهزرووی نه زن سربووه کافی هاته سه رچوکی ده ریکات له شوینی خوی هستایه سر پی و سی چوار جار دهستی به سر ران و کشكه نه زنی دا خشاند بو قوله پی ر راست بوه و دهستیکی در بزکرد، بو قولینه ناو تاقه که بیت سه ری میوانه کان .. قولینه له بدر دهیان دا قوت کرده ووه به نووکی قله میر که وته گیانی گوییزی تویکل ته نک. دعوا سرنجی یادی رووداوه کافی به دهه گوییز شکانده وه کاکله بی خوشی پیشکش به هاورینکان کرد .

دلشداد به دهه تاو گیرانه وه لوطه پی بکی له که نار لبادی راخمری زیر میوانان گیاره همل نووی و جامه تاوهی له دهست ریز پریه باوکی په سنتی کوره دیوه دا پوشی که زده دخنه بیکی سه رزه نشی ثار استه بی روزک و سیای میوانان کردو هاته گوتن: زویر مه بن تاو روناکی به .. دیسانه وه تکای توهشم له بپریزانه که زویر نه بین نه ثبایه رووه به روتان چه ووتایه نه خیبر پیستان بیم چونکه نهو چهند به سه رهانهی من و همینی دابکی کاکه دلم بو گیانه وه مشتی بو له نمونه وی خه رهاری زیانی گوزه شتم .. سد ههزار جار رووسپی بو گیانی خوت و گورت همین، ثم خانویه ره کونه دهین همموی کوی دهست ره نگنی همینه هر ل سه رهه تای زیانی هاوسه ری مانه وه ورده ورده پاشه که قوف پارهی له سه عالم هه نکه ندن دا دابن کرد دهسته کو نیزگه داره رای خانوومن و دهست کدون .. گچی دیوارو ناو تاق و رهه و گل گچی هیوان و برهه بیان و دهست هینا له هویه که موویه کی ده کرده وه تا ثم کولانه بی بو پنکوه نام، تمهنیکی دورو دزیمان پنکوهه تی گوزه ران کرد .. پیسته ش سر همل ده برم که ف مال و جنگا دهست کافی نهوم دینه وه پرچاو .. بیدی تو دلشداد چون هلم ده فریونی و له خشنتم

ده بیت، خوشنان زور باش دهیان تازه من له ریزه ده نهودا نه ماوم دله بو زن لیدا، به تایه قی دعواه خوالی خوشبووی هاوسه رینکی وه لک هه مینی .. گاکه پیر بیو هه و جاری له نه رهانیش دا بو رانا کیشتریت .. گاسنی کول و سواو ناتوانی نه لک زهوي به یار ته نانهت وه دیش دوو گاسنے بکات ..

پیسته ش بو وا دلشداد تو قره لهدر پراوه، ته نگه تاوی چیم ده کات، پیم وافی پیوه ری خوش ویستی نهوان بی خانوو به رهی نوی هرگیز سه قام گیر نان، دابرینی منیش لیان هیچ کوپری به لک به همل و هرجاتان ناگه بیت .. که واته له منه و پشت نه ستور بیو تا زووه کاری نه میزو مخدره سبهینی و ده برو به خوام سپاردن بوکی خوت بگوییزه رهه سره وه فر بن .

همل هاتی تال تال له گرنگی خوری به ره بیانی به سر - هاته کافی تهمه نی پانو بیوری باوه پیر ویس، برسکه دره و شانه وه نهسته دا کشاوه کافی بیرو خه بیانی دلشدادی کوری په وانه وه له چاو بزر بیون.

هه زاران جریوه و تروسکه نهسته گشی ناسانی شهوان لم تاو ده رکه و تی سرده تالنکی روشانی شه فرق وره بز نه، دن و ته نانهت تار مایشیان له ثانی چاو دایه ت و نه تویته وه .

کاره سان ساله ها پیر ویس بوته فرشتیکی کونو توکه هه لداوه رایه ل ده رکه و تور شاش و نه لک و بی بایه خه، ناگونجی له ههوارگه نوی بولوک و زاویه بیدا دلشداد رای بخات و میوانه کان ها پری و هاوستی ناف لاویتی و تهمه نی پیر ویس بیون، له میزه وه مافوریان دوای چنی به سفی دیبوو .. له وه بره گله لک جار له تک وهیسه دا میواندری یه کثیان به دل پیشوازو به ری کرد بیور دل له دل نه روانی . دوستایه قی تهمه نه بین خوش ویستن دوای په فش بیون خزوره تاوی کاره سانه کافی زیانی دیزه مانی پیر ویس به سر زه مینی کوپری دیده و میوانداریتی دار به ره له وی زور له پیشوازی کردن و به پیره وه چوونیان، به گه رم تر بپری بیان بکات و به یه زانیان بسپیری رای هه موان سر جم له وده دایه کانگیر بجهه وه که گرفت خوی خوی بیانیان دایه دهست درو شی کاره مانی و ریش چدر میووی پیرو ویس و هرگیز باولوک و فرزه ند له یه لک نابن ..

له تک هه سانی میوانه کاندا پیر ویس دهستیکی به ناو رهه بدره که زور تاقد کانه وه گیپاوا پریاسکه بیکی گرد لی نیشتووی دوزیمه وه، به دهه روشی میوانه وه به ره و هه بیان پریاسکه بیه دهسته له په دهستان نه کاندو قولنی گرینکه ترازاند و کوژه که شسته که ناوی ده رهیتاو ماجنکی به کولی کرد .. هیندیان نه ما بو بگنه به ره ده رگای حموش، مام ویس دلی پر بیو، گهر ددان به خوی دا نه گرایه له وانه بیو، له وه ته دعواه له ممکن بپنه وه و کچه له بیون دلشداد به هه مودو تاواتیکیه وه لی گر تونه وه بو کوپری دلشداد .. وا منیش ئومیتو هیوای هه مینه له وده دا ده بمه سر، خوا حمزکات له دوای سالیکی دیکه له بیی نه نکه هه مینی نه کوژه که چاوه زاره دیکم به بروکی کوپه زا کدم دا جا نه وسا لیان دان اپنیم و لانا که وم . ته نیایی تهمه نی پیر بیو نه وینی رای بور دوم به دهه گرگال و شنو خه نده دی سر لیوی نویه رهی نه وه زی دلشداده و تمسکی دلی خوم نه دهه وه .